

La crisi actual: els metges i el mutualisme com a remei

Dr. A.—Bon dia, company i amic.

Dr. B.—Déu vos guard, amic i contraopinant. Temps feia que no us veia per aquests reconcs confortables de l'Ateneu. Deveu tenir molta feina.

Dr. A.—No pas molta que diguessim; aquest darrer novembre ha estat més magre que el mateix mes de l'any passat. I no cal dir que l'any passat fos el novembre un mes d'epidèmia o d'endèmies accentuades.

Dr. B.—Allavors a què atribuïu aquesta crisi de treball que, per altra part, us confesso que també la estic pantint i com nosaltres tota la classe?

Dr. A.—No sabria esbrinar-ho, però, a primer cop d'ull, hom veu que no és aventurat creure que, si els metges no visiten, és perquè no hi ha malalts.

Dr. B.—Teniu raó, la vostra raó és la principal, però no l'aplicable a la crisi que patim.

Dr. A.—Quina serà, doncs? Potser hi veureu també com a culpables els dispensaris gratuïts?

Dr. B.—Sortosament els dispensaris gratuïts no han prèns encara prou increment per influir fets tan generals, malgrat d'ésser prou mala llevor per afectar-hi, però no és això el que afecta nostra crisi actual. Ella és deguda a dos factors principals: la crisi econòmica que s'està atravesant i que fa que un 50 per cent de població no gastí amb metges, mentre una greu malaltia no ho exigeixi, el que per escassetat d'ingressos necessita per menjar i vestir, i l'altre factor és la major concurrència mèdica cada dia més creixent i que de seguir per aquests camins d'ací a pocs anys hi haurà més metges que malalts.

Dr. A.—Si els vostres factors fossin els responsables de nostra crisi, caldria emprar remeis heròics fora de nostres possibilitats; tals foren tancar les escoles de Medicina i incrementar l'economia nacional, fomentant els treballs per esventar la misèria, però aitals remeis no són pas possibles.

Dr. B.—No són possibles realment d'una manera absoluta com vós els plantegeu, ni ens caldrien mesures tan radicals, ni tampoc elevaria document darrera document als poders públics fent-los patent nostra crisi i la dels altres, car

de molt temps ençà emprar temps en aquests documents és la manera més segura de perdre'l.

Dr. A.—Allavors, què faríeu? Es que honradament creieu que nosaltres, els metges, podem fer-hi res per conjurar aquesta crisi?

Dr. B.—Indubtablement que sí. Els metges podríem fer-nos més assequibles a les classes proletàries, perquè poguessin aprofitar els serveis de la ciència més freqüentment, afavorint ensems l'higiene i la raça.

Dr. A.—Al dir "fer-nos més assequibles", parlant de crisi econòmica com a causa dels mals que discutim, voldreu dir segurament fent la medicina més barata, oi?

Dr. B.—Calma, amic. Que hi han altres mitjans per fer la nostra ciència més assequible als de categories econòmiques inferiors i el millor de tots és la mutualitat; la mutualitat que junta el petit esforç de tots per cobrir les necessitats d'uns quants, que sistematitza l'esforç i el fa continu com a factor normal de l'economia domèstica, allunyant aquelles sotregades econòmiques que molts cops sols pot resistir un capitalista, que ajunta el petit estalvi de tots, insolvent gairebé sempre per massa petit, fent-ne un de gros i poderós, solvent per a totes les necessitats.

Dr. A.—No crec en les mutualitats; amb les que tenim a Barcelona n'hi ha prou per fer-se càrrec quan perjudiquen la classe mèdica i no afavoreixen al mutualista. Fixeu-vos-hi; començant per tenir un cos de metges reduït i limitat que, per bé que pot rendir-los a ells uns bons sous tenen una migrada retribució a la quantitat de treball rendit i monopolitzen un nucli de veïnat que forma com un vedat per tota la nostra classe.

Dr. B.—Teniu raó.

Dr. A.—Es més: si treballen a sou fixe, els sobrecarreguen de feina, si cobren per servei, els directores de la Mutualitat, per interès propi, cuiden d'escatimar els serveis fins uns extrems que la ciència es fa per lo discontinua ineficaç.

Dr. B.—Encar teniu raó.

Dr. A.—Encara més. Converteixen el metge en assalariat i al client en associat trencant el que té de més simpàtic la nostra carrera, ço és, aque-